

XOCOLATA i TORRONS
Nou col·leccionable

SIÓ

INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ

EL CATALÀ, EINA DE FEINA

En el món del treball,
el català és cada dia més present.
Per prestigi i per servei.

Amb la participació de:

CC.OO. · UGT · USO · CGT · I-CSC · CTC · FOMENT DEL TREBALL NACIONAL · PIMEC · SEFES · AEI · ORGANITZACIONS DE CONSUMIDORS

SERVEIS LOCALS DE CATALÀ

CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

GENERALITAT DE CATALUNYA

LA *gent* · ÉS LA FORÇA
DE CATALUNYA

Fets del mes

Text i fotos: Josep Bertran

La final catalana la presenciaren en directe...

...i a través de la televisió.

ESPORT I T.V.

La final de la Lliga Catalana d'Handbol va ser tot una festa amb retransmissió televisiva en directe.

El nou poliesportiu d'Agramunt s'omplí de gom a gom, unes 1.700 persones, per presenciar en directe la final de la Lliga Catalana d'handbol jugada el dia 3 d'octubre, entre el F.C. Barcelona i el Granollers. La informació esportiva es detalla en la secció d'esports d'aquest número de SIÓ, però com sia que l'esdeveniment tingué una transcendència que va més enllà de la purament esportiva, en deixem aquí constància.

Amb tota seguretat mai tants agramuntins no havien seguit un partit

d'handbol. A partir de les vuit del vespre el Canal 33 de la televisió autonòmica connectava en directe amb el Polisportiu Municipal per oferir aquesta retransmissió. El que importava més, però, als televidents agramuntins era poder veure a familiars o amics que no pas seguir el joc que tenia lloc en la pista que feia d'allò més goig. Malauradament les càmeres seguien l'evolució dels jugadors i únicament feia alguna escadussera passada per les grades plenes a vessar de públic local i foraster.

Va ser una bona estrena, gairebé diríem de luxe, la del Polisportiu cobert amb la presència de les màximes estrelles d'aquest esport, que a la nostra vila compta amb un bon predicament. Els afeccionats saludaven i es feien fotografiar amb els jugadors més destacats d'ambdós equips, especialment els estrangers. Tots els jugadors, tècnics i àrbitres s'endugueren un lot de torrons i xocolata d'elaboració local.

INCENDI ALS BOMBERS

El parc de bombers va patir greus desperfectes a causa d'un incendi casual.

Un curt circuit en el sistema elèctric d'un vell camió, va ser la causa de l'incendi que va patir el Parc de Bombers d'Agramunt el matí del diumenge, 6 d'octubre. Aquest vehicle, la cabina del qual va resultar totalment cremada, pertanyia al Parc de Lleida i estava en el d'Agramunt per ser utilitzat per transportar l'estand que els Bombers van instal·lar a la Fira del Torró.

Els bombers agramuntins van haver de ser avisats per telèfon a causa que l'incendi va inutilitzar el sistema de ràdio amb què estan intercomunicats els voluntaris agramuntins. L'extinció de l'incendi va ser difícil donat que en faltar el corrent elèctric no es podien obrir les portes. Finalment i malgrat el fum que omplia el local es pogueren enretirar els cinc vehicles que hi havia dins el Parc. A excepció del causant de l'incendi, cap dels altres no va sofrir danys.

Els voluntaris iniciaren ràpidament la neteja.

El foc va ser apagat pels propis bombers agramuntins abans que arribessin els de Tàrraga. Malgrat les elevades temperatures a que es va arribar a l'interior del Parc, uns 600 graus, el foc no afectà unes

dependències annexes que estan cobertes de fusta. En cas que s'hi hagués calat el foc, l'edifici podria haver resultat destruït. Finalment va ser part de la teulada i tot l'aïllant interior el que va quedar malmès.

El foc afectà el sostre del Parc.

"LO PARDAL", CASA DE LA POESIA VISUAL

Agramunt disposarà de l'únic centre dedicat a la poesia visual.

Amb una iniciativa del nostre col·laborador, Guillem Viladot, Agramunt acollirà l'únic centre de poesia visual que es coneix. Aquest estarà instal·lat en un edifici de la plaça del Pare Gras que en Viladot ha adquirit recentment i en el qual es podrien iniciar les obres de reconversió durant el mes de febrer, per inaugurar-se el mes d'abril coincidint amb el setantè aniversari del nostre escriptor i poeta.

Aquest centre, que es batejarà amb el nom de "Lo Pardal", en record de l'editorial agramuntina que durant els anys seixanta i setanta editava les obres de poesia visual, acollirà tota l'obra d'en Viladot i una mostra dels autors més importants. També disposarà d'una biblioteca especialitzada amb aquest tema amb llibres i documentació que podrà ser consultada per estudiosos i especialistes en una època en què la poesia visual ha aconseguit un gran predicament i ha estat descoberta per molta gent.

Viladot vol ordenar i exposar la seva obra.

El conseller de Governació observa la nova ambulància.

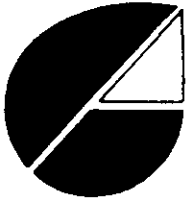
NOVA AMBULÀNCIA

Els Bombers Voluntaris han comprat una ambulància pel servei d'Agramunt i comarca.

Aprofitant la Fira del Torró i la presència del Conseller de Governació de la Generalitat, Josep Gomis, els Bombers Voluntaris d'Agramunt van presentar l'ambulància que han adquirit i que estarà a disposició de la nostra vila i dels pobles de la seva àrea d'influència.

El nou vehicle que està totalment equipat, ha estat finançat íntegrament pels bombers amb un import d'uns cinc milions de pessetes. Part d'aquestes despeses seran reintegrades pels ajuntaments d'Agramunt, Puigverd d'Agramunt, Ossó de Sió, Preixens i Coscó. També es va demanar ajut al propi conseller Gomis, que no es va comprometre i que va remetre els bombers a la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis.

En el decurs de la seva estança a Agramunt, el Conseller de Governació va visitar el Parc dels Bombers agramuntins que el diumenge anterior havia patit un incendi i encoratjà els voluntaris locals a seguir en la seva tasca, la qual elogià.

**GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS**

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat de **SOLUCIONAR QUALSEVOL projecte o gestió.**

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

III FIRA DEL TORRÓ

Text i fotos: Josep Bertran

La Fira del Torró atreu cada any a més públic malgrat les seves mancances, que es palesaren amb l'absència d'un dels torronaires i la falta d'actes paral·lels el suficientment atractius.

Milers de persones varen visitar enguany la tercera edició de la Fira del Torró que es celebrà durant els dies 12 i 13 d'octubre. Per primera vegada el certamen s'extenia a dos dies coincidint amb un cap de setmana. El resultat cal qualificar-lo de positiu, quant a l'assistència de públic, malgrat la coincidència amb altres festes i fires que es feien en poblacions veïnes, com la Mostra de la Poma a Barbens o la Festa de la Verema a Verdú.

Malgrat aquest èxit de públic, la fira d'enguany no ens ha acabat de deixar un bon regust de boca. L'absència d'un dels torronaires al certamen és preocupant perquè palesa una falta d'entesa entre els organitzadors i els propis torronaires. Un problema greu per al futur de la Fira i que cal solucionar abans que res, fins i tot, abans de

El conseller Gomis tastant el torró.

fixar el pretèrit desenvolupament d'un certamen que, tal com deia un veí, "atreu la gent sense necessitat

d'oferir-li gran cosa".

Cal que tots els qui intervenen en l'organització de la Fira del Torró, amb l'Ajuntament al davant, comencin a treballar immediatament de cara la quarta edició. I, abans que res, fixar criteris i aclarir el que sigui necessari per millorar i potenciar la imatge de la Fira que, en definitiva, ha de ser la imatge d'Agramunt de cara enfora.

Durant els dies de la Fira es va conèixer la intenció de traslladar, en properes edicions, els estands i el recinte firal vers la Fondandana i a l'interior del Pavelló Polisportiu. De confirmar-se aquest extrem molts agramuntins creuen que seria un greu error argumentant el

El Pou fou molt concorregut.

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Assegurances en
general

Josep Vidal

Mútua Reddis

ESTEM AL SEU SERVEI

Ctra. de Cervera, s/n.
Tels. Ofic. 39 08 63 - Part. 39 01 50
AGRAMUNT

GARATGE

Josep Vidal

AGÈNCIA OFICIAL

SERVEI DE GRUA PERMANENT
REPARACIÓ EN GENERAL DE TOT EL
RELACIONAT AMB EL SEU VEHICLE
INSTAL·LACIÓ I CÀRREGA
D'AIRES CONDICIONATS

Ctra. de Cervera, s/n.
Tels. Ofic. 39 08 63 - Part. 39 01 50
AGRAMUNT

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

caràcter tradicional i típic del torró, producte que dona raó de ser a la Fira. Canviar el marc càlid del recinte com és el carrer de Sió i la plaça del Pou per un altre de tan fred com l'esplanada de la Fondandana i el Polisportiu, on els visitants a penes percebran que són a la vila del Torró, és renunciar a l'essència mateixa de la tradició i a la història agramuntina que no es veurà reflectida en aquella zona apta, això sí, per acollir altres elements firaires.

Presència del conseller de Governació Sr. Gomis

La tercera edició de la Fira torronaira va ser inaugurada pel Conseller de Governació de la Generalitat, Josep Gomis, acompanyat per l'alcalde de la Vila, Josep Huguet, el Delegat Territorial de la Generalitat a Lleida, Ramon Companys. El President del Consell Comarcal de l'Urgell, Jaume Aligué, entre altres. Enguany la inauguració no tingué l'acte protocolari de la tallada de la cinta, però sí que hi hagué els habituals parlaments de l'alcalde i de la màxima autoritat, en aquest cas del Conseller Gomis.

IIª edició de la Cursa del Torró.

Les firetes tingueren molta concurrència.

Els venedors van fer bona fira.

Aquest darrer va fer un discurs totalment protocolari mentre que l'alcalde anunciava oficialment, ja ho havia dit en la presentació de la Fira als mitjans de comunicació, que a partir de l'any vinent es vol potenciar la xocolata a la pedra, un producte tan típic agramuntí com els propis torrons i que encara continua elaborant-se a la nostra vila. Precisament a partir d'aquest número de SIÓ, s'inicia la publicació de la història de la fabricació de la xocolata i els torrons a Agramunt, continuant amb els monogràfics que la nostra publicació edita per tal d'aprofundir en la nostra història local.

Conseller, autoritats i convidats varen recórrer tot el recinte firal

amb especial atenció en els estands dels torronaires els quals varen fer degustar una mostra dels seus productes. A continuació varen visitar la carpa instal·lada a la Fondandana i tota l'exposició d'automòbils situats a l'avinguda d'Agustí Ros, que al llarg dels dos dies va ser un punt important d'atracció per al visitant. El Conseller va finalitzar la seva estança a Agramunt, que durà poc més d'una hora, amb una visita al parc de Bombers per interessar-se pels danys ocasionats per l'incendi que patí el dia 6 d'octubre.

Amb anterioritat a l'acte oficial d'inauguració, que tingué lloc minuts abans de les onze del matí, es procedí a la ja tradicional ofrena floral davant el monument a la Tradició Torronaira d'Agramunt a la plaça de l'Onze de Setembre, presidida pels torronaires i l'Ajuntament.

Com els darrers anys el carrer de Sió, on estaven instal·lades les parades d'artesanía, va ser un dels indrets més visitats pel públic durant els dos dies de la Fira. Sembla que el resultat de les vendes va ser totalment positiu segons alguns dels venedors consultats. Quant als torronaires, també assenyalaren un resultat totalment

Les autoritats recorrent la zona dels automòbils.

positiu a l'hora de fer un balanç de les vendes efectuades durant els dos dies. El dissabte al matí va ser menys concorregut que els altres anys, tal vegada per la durada de la Fira, amb una presència més repartida de visitants.

Bon temps

Malgrat l'amenaça teòrica de pluja, l'anunciaven des de feia dies, el temps durant la Fira va ser

esplèndid amb sol i temperatures agradables que ajudaren a l'afluència de públic i espectadors a alguns dels actes paral·lels que es celebraren amb motiu del certamen. El més nombrós va ser el de la II Cursa del Torró, amb una assistència de 170 corredors.

CLASSIFICACIÓ:

Sènior Masculí

- 1er.- Joan-Ramon Muñoz i López. Amb un temps de (29" 17). Trofeu, 50.000 ptes. i 5.000 ptes. per haver rebaixat la plusmarca de l'any passat.
- 2on.- Bartomeu Serrano i Giménez. Trofeu i 20.000 ptes.
- 3er.- Ricard Pintado i Carbonell. Trofeu i 10.000 ptes.
- 4rt.- Josep Muñoz i Montenegro. Medalla i 5.000 ptes.

Sènior Femení

- 1a.- Núria Pastor i Amorós. Amb un temps de (34" 10). Trofeu, 20.000 ptes. i 2.000 ptes. per haver rebaixat la plusmarca de l'any passat.
- 2a.- Anna-Maria Pardo i Balagueró. Trofeu i 10.000 ptes.
- 3a.- Núria Sanjuan i Navarro. Trofeu i 5.000 ptes.
- 4a.- Marisa Nacario i Clèries. Medalla i 2.000 ptes.

La carpa acollí a varis expositors.

Promesa Masculí

- 1er.- Moisès Trota i Prunera. Trofeu.
2on.- Emili Vega i Pascuet. Trofeu.
3er.- Xavier Sans i Mari. Trofeu.

Promesa Femení

- 1a.- Laura Carbonell i Gabarró. Trofeu.
2a.- Laura Rosell i Lozano. Trofeu.
3a.- Núria Corominas i Visa. Trofeu.

Júnior Masculí

- 1er.- Òscar Fernández. Trofeu.
2on.- Jordi Sobre i Obiols. Trofeu.
3er.- Oriol Cornudella. Trofeu.

Júnior Femení

- 1a.- Eva Ribalta i Ferrer. Trofeu.
2a.- Montse Ortega i Querol. Trofeu.
3a.- Anna Bello. Trofeu.

Veterans Masculí

- 1er.- Manolo Rodríguez i Navarro. Trofeu.
2on.- Joan Penyafiel. Trofeu.
3er.- Joan Morlans i Sans. Trofeu.

Veterans Femení

- 1a.- Consol Martínez i Hernández. Trofeu.
2a.- Maria Urgell i Solà. Trofeu.
3a.- Paquita Macià i Castell. Trofeu.

A tots els participants se'ls va lliurar una bossa amb una samarreta de la "II CURSA DEL TORRÓ", un llibret de la Fira, el bíptic del torró i un full turístic de la Vila, així com un tiquet per la degustació del nostre torró.

Altres actes

Al Mercadal es celebraren dues audicions de sardanes a càrrec de la cobla Jovenívola d'Agramunt i a l'Escola de Música tingué lloc un concert de piano com a estrena oficial del recentment adquirit piano de cua. A la Casa de la Coral hi hagué muntada una exposició conjunta d'escultures de Pilar Millan i Chofi Herraiz i el dissabte al Mercadal hi hagué una actuació per a la mainada. També par-

Les firetes del carrer de Sió.

ticiparen en la Fira, organitzant actes paral·lels, els Caçadors i la Banda de Cornetes i Tambors. El diumenge al vespre, s'iniciaren al Casal les sessions de balls que organitza l'Ajuntament durant tota la temporada d'hivern.

—Llibreria
—Papereria
Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

ES VEN PATI
Al C. de la Segla Molinal, 12
Informació: Telèfon 43 01 64

GESTORIA FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Tel. 39 06 31

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria Fiscal i Laboral

PAGUI SENSE DINERS!

Pagui sense diners amb la **Targeta 6000** de la **CAIXA DE MANRESA**, a tots els establiments adherits als Serveis **A tot arreu "Comerç"** i **"6000"**.

A més Vostè podrà:

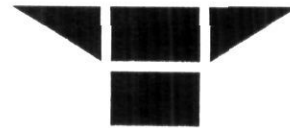
Ajornar el pagament sense cost addicional fins a 45 dies, o també pagar en terminis el que hagi comprat, i disposar d'efectiu les vint-i-quatre hores als Caixers Automàtics de **CAIXA DE MANRESA** i en les xarxes de caixers més importants del país.

Si no la té demani-la

CAIXA DE MANRESA

ANGEL EROLÉS

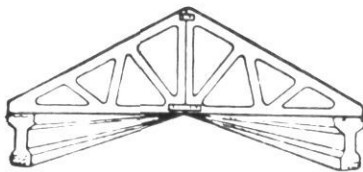

**FORJA
METALL
DISSENY**

**PER A LA CONSTRUCCIÓ
i L'HABITATGE**

C/. Ferrocarril, 16 - Tel. 50 11 34 - 25300 Tàrrrega

PRETENSATS

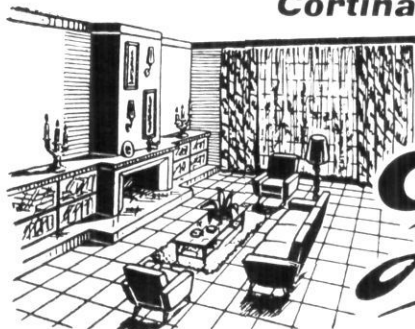
CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

Núm. 332
Any XXVIII
Octubre 1991

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Jaume Cots,
Montse Ortiz, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Creus,
Josep Farreny, Jordi Martí,
Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.800 ptes.
A l'estranger: 2.200 ptes.
Número solt: 175 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: Calendari publicitari de xocolata Viladàs
de l'any 1931.

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats,
no significa l'acceptació implícita del seu contingut
per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els
col·laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper
blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble
espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran
amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin.
Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans
del dia 25 del mes anterior.

*Estimats
lectors...*

Diuen que a la tercera va la vençuda. Per fi les autoritats, mudats, han manifestat que a partir d'ara també es dedicarà la fira a la xocolata! Es veu que ho sabíem tots (menys uns quants) que Agramunt és "el poble dels torrons i de la xocolata", però fins ara no s'hi havia caigut. L'enhorabona. Rectificar diuen que és de savis. Savis som, doncs!

De totes maneres, no és d'això que us volíem parlar, sinó de la conversa mantinguda entre el meu espòs i una servidora a propòsit de la convocatòria de la *cursa del torró*. No ens expliquem per quina raó els premis masculins foren molt més elevats que els femenins. Per què el primer masculí estava dotat en 50.000 pessetes i el primer femení en 20.000? Per què els premis masculins sumaven un total de 90.000 pessetes en contrast amb les 39.000 dels femenins? –Deu ser perquè la cursa que fan els homes és més llarga que la de les dones –em va argumentar en Jesús quan li vaig comentar la diferència.

–No ho sé, però de totes maneres un programa tan detallat com aquest no ho especifica; només diu que es correran 10 quilòmetres –vaig replicar, jo.

–Tal volta és perquè hi van més homes que dones a córrer –va continuar el meu marit, volent trobar una explicació convincent.

–Raó de més. Si els premis es donen per animar a la participació; i si hi participen més homes que dones; llavors el que cal és incentivar aquestes darreres a córrer i no a l'inrevés; és a dir, el que cal és atorgar més diners a les senyores –vaig saltar amb contundència.

–Potser és que els homes tenen més desgast físic que les dones... –va intentar per tercer cop en Jesús, amb l'afany de salvar el que es pogués.

–Mira, noi. Deixa't de romanços! Ja fa dies que he fet els divuit. El que passa és que la distribució dels calerons l'ha deguda preparar un home. Vaja que el Patronat Municipal d'Esports s'ha cobert de glòria. O és que les dones i els homes no som iguals? A l'hora de repartir, per alguns, es veu que no i això té un nom, Jesús. Deixa-me'l dir! MASCLISME!

I val a dir que en Jesús, tot i les argumentacions en defensa dels "seus", va reconèixer que no acabava d'entendre'n el perquè. I una servidora, per molt que hi dona tombs, tampoc.

Atentament,

ANTONIETA i JESÚS

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURA INDUSTRIAL

Antoni Capitàn

C. de Jaume I, 12 - Tel. 39 04 03 **AGRAMUNT**

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01
Fax 39 11 51

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENTA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n. Telèfon 39 01 76
AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

PALVI, SA

*Equips de recollida i
transport de residus*

Telèfon 39 12 48 **AGRAMUNT**

Dr. Josep Mª Peroy
GINECÒLEG

- *Revisió ginecològica anual*
- *Planificació familiar*
- *Ecografia - Control de l'embaràs*
- *Malalties mamàries*

Avgda. Generalitat, 5 - 2on C
MOLLERUSSA

Visites convingudes
Tel. 60 23 18 (tardes)

Teresina Ribera i Herbera *planxadora d'ofici i de vocació*

Avui en dia la moda de vestir amb roba de cotó ha tornat a revifar que les mestresses de casa hagin hagut de fer servir amb més quotidianitat la planxa per tal de donar el cop de gràcia i elegància a les peces de roba arrugadora que els nostres joves llueixen amb molt de gust.

Aquest afer de fer anar la planxa, va quedar desplaçat quan va aparèixer el niló i el tergal per allà els anys 60 i que durant uns anys van marcar la moda del vestir.

Abans de tot això l'art del bon vestir consistia també en anar ben planxat. Per aquest motiu he trobat adient conversar una estona amb Teresina Ribera i Herbera, planxadora i camisera, que durant la seva joventut i una mica més es va dedicar a servir al públic fent filigranes amb la planxa.

La Teresina nasqué a Agramunt el 17 d'octubre de 1925 en una llar on el pare feia de carreter i la mare ajudava a la fonda (la fonda de Cal Porrans) que era la casa on s'havia casat. Recorda l'època d'anar a escola com a inoblidable. Li agradava molt d'anar-hi. Dels mestres Sr. Valls i "Doña" Concepció en té un gran record. La seva gran il·lusió hagués estat poder ser mestra, però va arribar la guerra. Tenia 10 anys. En aquesta peripècia va perdre-hi el pare. A partir d'aquí la mare va haver de buscar feina on podia i ella cuidava els altres tres germans. Després va venir la joventut: amics, festeig, casori... Es va casar amb Josep Puig de cal Padret. Amb els anys van venir els fills: tres noies i un noi. Ara, des de fa temps, gaudeix de l'alegria d'ésser una padrina estimada pels cinc nêts.

-Quin va ésser el seu primer treball?

-Quan l'Adolfo Creus i altres van decidir obrir un taller de camises em varen donar feina. Allí vaig començar a fer camises. Jo feia colls i punys. Per assumpte de diners vaig plegar i me'n vaig anar a un taller de guants que hi havia al carrer Àngel Guimerà, que portava la família París Piqué; com anècdota explicaré que allí em feien pagar totes les agulles que trencava, que eren moltes, i a la fi va resultar que guanyava el mateix que abans.

-Com li va sorgir la idea d'aprendre aquest ofici?

-La decisió va ésser a l'any 1945. Jo aleshores festejava amb el que és ara el meu marit i ell em va encoratjar que aprengué de planxadora. En aquells temps hi havia molta feina d'aquesta, tothom volia anar ben planxat. A Agramunt tan sols hi havia la Rosalia de cal Rita que ho feia; quan jo em vaig plantar, també ho va fer una altra xicota i totes vàrem tenir feina.

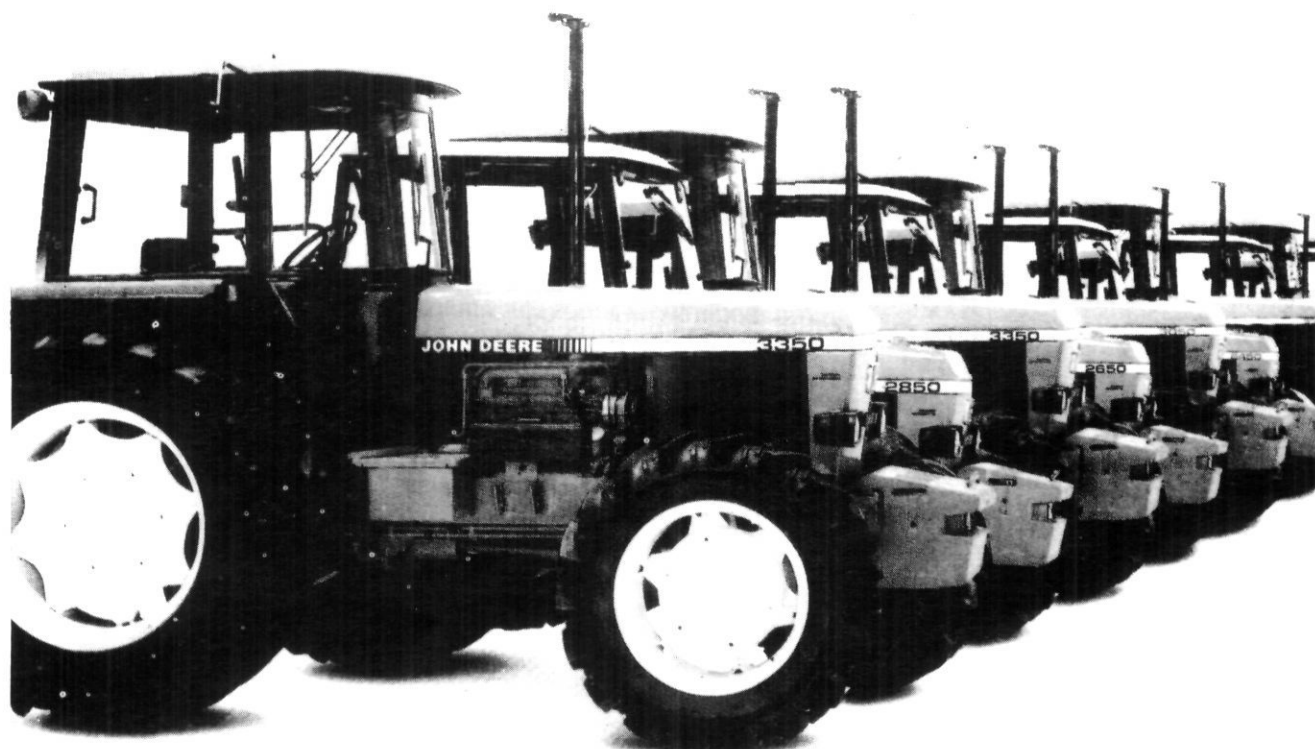
-Com i on va fer l'aprenentatge?

-Per l'aprenentatge, vaig haver

Grup de noies participants a les jornades d'ensenyaments variats (any 1954). A la primera fila i d'esquerra a dreta: Matilde Bertran, Mª Carme Escolà, Vicenta Ribera, Cecília Farré, Angelina San Agustín, Teresina Ribera, Nuri Castellà, Paquita París i Maria Valls.

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

d'anar a Barcelona. Jo hi tenia una tia i ella coneixia una noia del barri que feia de planxadora. Aquesta tia es cuidà de demanar-li si me'n volia ensenyar i la noia va accedir. Vaig estar a Barcelona tres o quatre mesos; i després, cap a casa.

-I una vegada a Agramunt, què?

-Quan vaig arribar a casa, compraré tots els estris necessaris i a partir d'aquí vaig començar a treballar.

-Quins materials i eines necessitava?

-Per començar era necessari una taula ben gran, una post, un "planxamànegues" i les planxes. De planxes en tenia varies, ja que es feia necessari tenir-ne més d'una. Unes més grosses, altres més petites. De vegades se'n feia servir dues alhora perquè la llum era de 125 i de seguida quedaven refredades, ja que sempre treballàvem amb els teixits molls.

També per arriisar les puntes dels vestits i els enagos (aquí en diem "enaues") se'ns feia imprescindible l'ajuda d'uns "esmolls" expressos per aquest afer.

Pel que fa als materials, tan sols necessitàvem midó i bòrax. De midó

Mostra dels treballs portats a terme en les anomenades jornades.

n'hi havia de dues classes: midó de farina i midó d'arròs. Jo sempre gastava el d'arròs.

Al principi l'havia de fer portar de Barcelona, ja que per aquí no se'n trobava. Després, el recader ja me'l portava de Tàrraga. Repassant els papers he trobat una nota de l'any 1956 on 2 quilos de midó i 1/2 quilo de bòrax em va costar 56 pessetes.

El bòrax era un element que barrejat amb el midó feia que la roba a més d'emmidonada quedés lluent. Era un

tarròs que es feia desfer bullint aigua. Quan era fred es barrejava al midó i ja es podia utilitzar.

-Quina tècnica seguia per fer la feina?

-Jo sempre he començat a planxar una camisa pels punys, després les mànegues i a continuació el coll. Sempre es planxa pel dret, tractant-se de roba blanca i de cotó. Hi havia dues classes de planxat. L'un en deïem amb "toc de nou" que era un emmidonat molt fluixet i l'altre ja era el "lluents" que s'aplicava sobretot als colls i punys. En canvi, els brodats, tant dibuixos com lletres, es planxaven pel revés ja que així quedaven amb més relleu. Les peces de llana i seda es feia pel revés, així s'evitava que quedessin lluentes.

-Quines peces es feien planxar la gent?

-Es planxava de tot i molt, però el que més eren colls, punys i camises d'home. Era quasi obligació que els homes portessin els colls emmidonats i lluentos. En comprar la camisa, ja es donava un coll de recanvi i mentre es portava l'un, es tenia l'altre a planxar. Després de les camises venien les "enaues", els "tapetes", jocs de taula i de llit, pantalons, abrics, estovalles d'església, vestits de batejar, "visillos" i fins i tot havia planxat alguna sotana. Com es pot veure planxava de tot.

-El planxar "tapetes" era una altra història?

-Sí, del tot. Per això no era

LLISTAT DE PREUS		
	ANY 1945	ANY 1963
	<u>Pessetes</u>	<u>Pessetes</u>
Planxar un coll	1	2'50 (1958)*
Planxar una camisa	1'25	5
Planxar una faldilla	2'50	14
Planxar una jaqueta	2'50	14
Planxar un vestit	4	15
Planxar un "astor"	10 a 15	40
Planxar un "tapete"	2 a 3	20
Planxar un "joc de taula"	18	50-55
Planxar un vestit de batejar	12	35
Planxar un joc de llit	12	27
Confecionar una camisa	10	32

* És el darrer any en què va planxar un coll; possiblement perquè això de tenir una camisa amb dos o més colls va deixar de fer-se.

necessària la planxa. Es necessitava una bona taula amb una manta i un llençol de cotó al damunt. Ben empapat de midó es posava el "tapete" a la taula i se li anava donant forma tot clavant-lo amb agulles. Així s'havia d'estar fins que era sec del tot. Sovint el posàvem al sol perquè s'assequés. Després ja es podien treure totes les agulles. Era com fer una feina d'acupuntura.

-Què cobrava per fer aquestes feines?

-Mira, quan vaig començar a l'any 1945, de planxar un coll de camisa en cobrava 1 pesseta i planxar tota la camisa 1'25; d'un "tapete" en comptava 2 o 2'5 pessetes segons com era; d'un joc de taula amb dotze tovallons en treia 18 pessetes; així per un estil. Ja l'any 1963 de planxar un joc de taula en cobrava 55 pessetes. Tinc anotat que la primera setmana

CONSELLS PER A TREURE TAQUES

És normal que caigui cafè sobre un vestit de seda o algun altre teixit delicat. Doncs és molt senzill de treure. Es posa una mica de glicerina pura sobre la taca amb un pinzell petit; es frega suaument i s'aclareix les taques amb aigua calenta, assecant-ho després amb la planxa. Per planxar, cal cobrir el teixit amb un drap net.

Les taques de tinta d'escriure marxen fàcilment de la roba si es freguen amb un tros de tomata natural. És aconsellable aplicar aquest remei com més aviat millor perquè com més passa, més costa de treure.

Per fer desaparèixer les taques de vi o de fruita, es fa una pasta amb midó i alcohol. Es deixa assecar i en treure la pasta, desapareix la taca. Si la taca es resisteix, es pot tornar a fer el mateix i de ben segur que serà definitiu.

NOTA: *Teresina Ribera havia anotat aquests i altres consells a la llibreta de treball corresponent a l'any 1954. La manca de detergents i de bons productes de neteja, feia que es mirés de trobar solucions que estiguessin a l'abast de tothom.*

Teresina Ribera acompanyada de Matilde Bertran.

Ensenyant les tècniques del planxat. Assegudes al fons Mª Dolors Inglès i Carme Rius.

que vaig treballar, vaig guanyar un total de 31'50 pessetes. Quan la Festa Major era a prop, es tenia molta més feina i en una d'aquestes setmanes de l'any 1955 vaig treballar per valor de 598 pessetes. Era tot un jornal! Aquest treball, però, comportava un consum considerable de llum, ja que pagàvem rebuts de més de 30 duros, que ja eren una despesa important!

-He vist que fins i tot feia factures.

-Sí, encara que la gran majoria de clients pagaven al comptat. Però em trobava que la gent més adinerada volien que fes factura i que els la portés a casa. A vegades hi havia d'anar més d'una i més de dues vegades, per tal de cobrar.

-Tinc entès que a part de planxar, també feia altres coses?

-Sí, ja ho crec. El que més em demanaven era confeccionar camises per home i també alguna altra peça, com per exemple calçotets, camises de dormir... També n'hi havia que em portaven la camisa per rentar i planxar. Com que tot venia bé, feia de tot dins de les meves possibilitats.

-Com feia les camises? On en va aprendre?

-Jo havia fet "el corte". M'agradava

cosir i tenia coneixements. Amb les mides feia els patrons i no hi havia cap problema. En aquella època se'n feien moltes. En tres o quatre hores me'n feia una de les de mudar, encara que eren amb puny tombat que portaven més feina.

-En va ensenyar a altres noies?

-De fet no, ja que sempre tenia molta feina. No obstant això, recordo que l'any 1954 la senyora Matilde Bertran i altres, van organitzar unes jornades per a noies on s'ensenyava diferents coses. Aquestes jornades se celebraven en els locals on avui hi ha l'Acadèmia. Si la memòria no em falla, la senyora Cecília Farré i Jou de Quintana va dirigir un curset de cuina i a cada classe, en acabar, es sortejava el plat que havien fet, entre totes les noies assistents. La Vicente Ribera va dur-hi a terme tècniques i secrets de bellesa basat en el llibre d'Anita Colvi. L'Angelina San Agustín i Mª Carme Escolà hi donaven lliçons de puericultura i primers auxilis respectivament i jo vaig ensenyar el que sabia respecte l'art de planxar. A més de demostracions donava apunts de la manera de fer-ho, tant de planxar com d'emmidonar, així com també algun secret de com treure segons quines taques, ja que en aquella època les tintorereries no existien. Recordo que es va fer la cloenda d'aquest curset amb la celebració d'una missa i

Una imatge recent de Teresina Ribera junt amb el seu espòs Josep Puig.

després es van llegir uns treballs literaris que s'havien preparat sobre aquestes jornades, els quals van tenir com a guanyadores la Montserrat Rovira i l'Antonieta Farreny.

-Recorda alguna altra anècdota d'aquella activitat?

-No sé si és anècdota o un record, ja que quan vaig plegar em varen quedar uns "tapetes" que els seus amos no van venir mai a recollir.

-Fins quan va treballar?

-Si la salut no m'hagués fallat, hauria planxat tota la meva vida, perquè m'agradava molt. Va ésser l'any 1967 que vaig decidir deixar-ho del tot ja que em van haver d'intervenir.

Com hem pogut comprovar al llarg d'aquesta conversa, els oficis per molt senzills que puguin semblar tenen el seu interès i la seva història. I és bo que en deixem constància.

Aquesta professió viva i necessària als anys 40-60 va tenir una davallada total quan les noves tècniques posaren a l'abast de tots nosaltres altres possibilitats, en aquest cas, aquells teixits de rentar i posar, sense passar naturalment per la PLANXA. Tanmateix, sembla que avui dia el cotó torna a ser volgut. Tornaran a haver-hi planxadores? Aneu a saber! Prou coneixem la dita de "roda el món i torna al born!!".

Anna Santacreu

LA GENT QUE MANA

(Experiències viscudes)

Ningú no està tan sol, ni tan poc informat del pensar i sentir del poble, com qui ostenta un càrrec públic o bé una àrea de poder, és a dir: La Gent que Mana. No els manca mai al seu voltant, un cor de serafins destinats a plasmar els encerts, a lloar les virtuts o cantar les excel·lències. En canvi, no tenen sempre a la vora, malauradament, una mena de "Abogado del Diablo" qui, metafòricament parlant, sia el catalitzador o la sordina que apaivagui les al·leluies i doni a cada cosa el seu valor autèntic.

Els que han passat per aquesta experiència, saben que la gent que mana té com a objectiu principal, el servei al poble i al seu benestar. Aconseguir-ho no

resulta fàcil perquè no sempre les prioritats o els interessos de la gent que mana són els mateixos del poble.

Tots, alguna vegada, ens hem sentit defraudats, decebuts i fins airats, davant la manca de professionalitat d'alguns serveis, però que per un sentiment d'autoprotecció, de temor a una reacció negativa o simplement per una sensació d'impotència no ens hem atrevit a divulgar. Tot acaba sempre en lamentacions ofegades per un culpable silenci.

Molts d'aquests fets no arriben a les altes esferes del poder perquè el poble no és massa procliu a la consulta personal que li aclariria molts dubtes, o a posar en evidència les mancances que podria sig-

nificar la solució del problema. En canvi es perd en divagacions i malentesos que l'enutgen, però que no li aclareixen res.

La gent que mana s'hauria de sensibilitzar més en els problemes de la comunitat i obrir els accessos a un diàleg que no sempre és prodiga.

El poble és pacient i tolerant mentre no li manqui els serveis als quals té dret i que aquests funcionin correctament, el que fa que se senti protegit i emparat.

Tot el que no sigui aconseguir aquest objectiu, provoca el descontent, els murmurs i les crítiques, que no arriben al lloc precís i de les quals sempre se'n al·lega ignorància.

TERESA

LA *pena* **DE CATA**

ÉS LA FORÇA

ALUNYA

Catalunya no té petroli, ni or, ni grans extensions agrícoles, ni gaire aigua, ni tan sols massa quilòmetres.

Però Catalunya té gent, té la força de la seva gent.

Una gent que fa de Catalunya un país respectat, competitiu, agradable, viu culturalment, ple de ganes i amb un futur immens.

Sens dubte la força de Catalunya ha estat i és la seva gent.

GENERALITAT DE CATALUNYA

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

XOCOLATA • CAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

RENAULT

JERONIVALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua
Càrrega d'aire condicionat

Ctra. Artesa-Tàrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34 - Fax: 39 12 84

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria *Electricitat*
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

Els lectors escriuen

L'ORGULL D'ÉSSER AGRAMUNTÍ

Tenir orígens ben arrelats al camp, a la terra que guarda intacta la nostra identitat és sempre un motiu d'orgull. I ésser agramuntí ho és en grau superlatiu si miro la història de la meua vila.

Feliu de la Penya cita una batalla on els àrabs foren derrotats, protagonitzada per Jordi d'Agramunt i on –diu– que es donà per primera vegada el crit de guerra de "Sant Jordi". Ermengol IV d'Urgell ens alliberà definitivament i fou qui ens entroncà amb Provença. La muller d'Ermengol VII, Dolça de Foix, i el comte són els qui concedeixen la Carta de Poblament. Són també els iniciadors de la construcció de la bella església romànica, monument nacional dels Països Catalans, també del Monestir de les Avellanes, de les Franqueses i de la Catedral de Solsona. Ella construí el castell i Agramunt tingué Cúria o Cort comtal. I a la Seca de la vila s'encunyà moneda "agramuntesa", fet que es repetí a la guerra dels Segadors.

Quan la reconquesta del País Valencià, en tota, els lleidatans anàrem amb Jaume I. Malauradament a alguns dels nostres descendents se'ls pot retreure el no ser massa fidels als orígens. Allí hi deixàrem cognoms com Agramunt i Siscar, aquest darrer el de l'últim noble de la capital de la Ribera del Sió. Josep Guia en el seu llibre "València, 750 anys

de nació catalana" cita: "...e en poc temps pres la ciutat de València e la més part del regne, e feu poblat la ciutat de mil dones e fadrines que lo rey feu venir de Leyda e d'altres lochs, Urgell, de la Ribera de Segre e de Sió".

La nostra vila lluità a favor de Jaume d'Urgell i contra els forasters Trastàmars. I essent capital de Vegueria contra el Borbó Felip V. Fou ell qui ens tragué la capitalitat i ens incorporà a Cervera el 1716.

I en els temps moderns, sempre hi ha hagut agramuntins en la lluita per la llibertat. A l'aixecament de Jaca de 1930 hi havia 4 implicats. A la guerra del 36-39 més de quaranta moriren al front defensant la República i les poques llibertats que teníem. A l'exili un agramuntí que era fill de francès, després de la nostra, féu la guerra mundial, ferit i condecorat, durant llargs anys fou alcalde de Molitg-Vilatorrada, sobre Prada on es celebra la Universitat d'Estiu. Tot el poble està retolat només en català i un carilló donava les hores amb música catalana del Principat. Als camps de concentració hi hagué agramuntins, un d'ells recentment condecorat per Mitterrand. Un altre a l'inici de la Resistència francesa participà en una xarxa d'espionatge i passatge de fugitius de Perpinyà vers Barcelona, des d'on es

Agramunt aprova per unanimitat una moció independentista

LLEIDA — L'Ajuntament d'Agramunt va aprovar divendres a la nit per unanimitat una moció sobre el dret a la independència presentada per ERC. Amb Agramunt són un total de 26 els municipis catalans que s'han mostrat favorables al dret a la independència de Catalunya. (Europa Press)

"AVUI", 29-9-91

controlava el port i la part franquista de la frontera, per compte d'un servei lligat amb De Gaulle i els aliats. Un altre agramuntí morí a l'exili havent estat un fundador del Moviment Socialista de Catalunya, genuïnament socialista i català, al costat de Pallach.

Avui llegeixo a la premsa que Agramunt, la meua vila, ha aprovat per unanimitat una moció sobre el dret a la independència de Catalunya.

Quin orgull ésser agramuntí! L'ajuntament hi és divers però unànime en la defensa de la sobirania de Catalunya. Mai, més ben aplicat allò de: "Terra Ferma".

J. Ros i Serra

ECOLOGIA, NATURA, MEDI AMBIENT, INTERESSA?

Avui volem fer una crida a l'ecologisme, a l'estudi i la divulgació de la natura, de l'entorn de la "vila" i la seva comarca.

Es vol intentar que això tiri endavant, ja que és un fet que aquí no es dona i no sabem si és per desconexió, per falta d'unió entre aquells que així pensen o per desinterès.

Aquest és un escrit obert a tota mena de persones i autoritats de tots els camps

que vulguin fer alguna aportació sobre el tema o d'altres vers semblants.

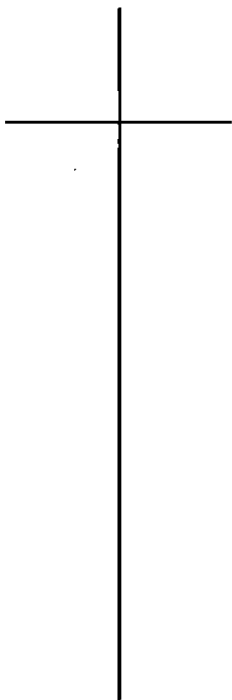
Per saber la resposta que això pugui tenir, us preguem que aquest escrit sigui motiu de conversa entre els vilatans que estiguin subscriptes o comprin aquest SIÓ, perquè se n'assabentin d'altres als quals poguessin ser interessants aquests temes tan transcendents als nostres dies i per la nostra comarca.

A comarques com l'URGELL i LA

SEGARRA ja hi estan localitzats moviments i gent que s'ocupa d'aquesta tasca:

A Tàrraga, on ja fa anys que existeix aquesta afició i cura de la natura, traduïda amb repoblacions de zones comunals, trobades, reunions, ensenyança a petits i grans dels cicles de la natura i de les espècies autòctones de la comarca, amb vídeos audiovisuals, excursions "in situ", etc.

Tu ja has fet el teu camí,
nosaltres que et venim al darrera
et diem, a reveure!

Teresa Teixidó i Novell

Vda. de Pere Vicens i Sans

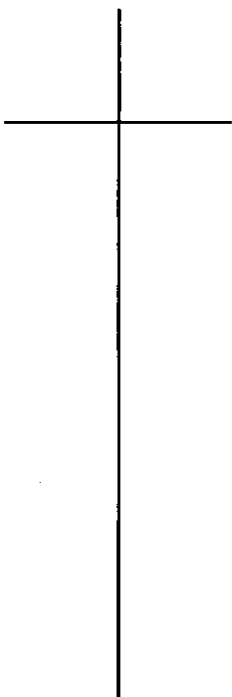
morí cristianament el dia 19 de setembre

1898 – 1991

AL CEL SIA

Els seus apenats fills, filla política, néts, besnéts, germana,
cunyades, nebots i la família tota, agraïm les mostres de
condol rebudes i la vostra pregària.

Agramunt, setembre de 1991

Segon Aniversari de Maria Santesmasses i Lluch

Vda. de Josep Balagué

Ha arribat la meva hora.
Gràcies a Déu per sa tardança.
Gràcies també a la vostra crida
un prec de tots us demano
per entrar a la nova vida.

Maria

Tal com ella ens demanava, recordem-la tot dient...

Pare nostre...

Agramunt, 5 d'octubre de 1991

A Cervera, també existeixen grups de gent "amants de la seva terra", i el propi ajuntament ha format dins la regidoria de cultura una àrea de ciències naturals on —entre d'altres coses— s'han estudiat les fonts, pous i aigües (problema especialment greu en aquella comarca).

També els joves estan interessats en l'ecologia:

El propi ajuntament va cedir un local al Consell de la Joventut per diverses activitats, d'allí va sorgir la idea de vetllar per la comarca, el que va portar més tard el grup per a la "Defensa del medi natural de la Segarra" que entre d'altres "activitats", vetlla per la no instauració a la "zona" d'incineradors i abocadors de residus industrials o urbans d'una manera descontrolada o perillosa per evitar així males olors i contaminació, perill per la salut, degradació de LA COMARCA i d'altres.

A Sant Guim de Freixenet hi ha gent igualment preocupada pels seus boscos i aigües i curiosament són els joves que estudien o viuen fora del poble, els qui més preocupació tenen per aquest tema ja que ells han pogut comparar el seu entorn amb el de les ciutats i el contrast tan evident, els ha fet reflexionar.

Aquí sembla, doncs, que ara és una bona ocasió perquè la gent que estiguem interessats puguem desenvolupar aquesta tasca tan interessant i gratificant alhora o per veure si es pot portar a terme i de quina manera!

Per tot això, qui vulgui pot adreçar-se a l'Avinguda dels Esports, núm. 5 o bé al carrer de Sió núm. 21; si no hi fóssim podeu deixar la vostra adreça i ja ens

veurem, o també podeu trucar als telèfons 390438 o 390598 a partir de les 9 de la nit. D'aquesta manera podrem contactar, ens podeu plantejar les vostres idees, donar opinió, fer propostes, sortides, etc.

Us preguem la vostra col·laboració i que puguem gaudir de tot això plegats!
Salut i Seny. Mercès.

Grup Ecològic

Finestra educativa

"NO QUIERO QUE ME LLAMEN ASESINO"

Aquesta va ser l'alarmant frase d'un noi de raça gitana que, junt amb d'altres companys, va ser objecte d'una discriminació racial per part dels pares d'un col·legi de la nostra província.

Aquests nois varen haver de suportar durant alguns dies el sentiment de rebuig que la gent sentia envers ells i la seva raça. Però nosaltres, des d'aquí, volem ser justos. Qualsevol nen té dret a rebre una educació i a adquirir uns coneixements i normes socials que l'ajudin a formar-se com a persones i a saber viure en societat. Tots, sense excepció. El que vol dir que no per haver nascut dins el si d'una família gitana se

l'ha de privar d'aquest dret. En néixer és un noi com qualsevol altre i anirà desenvolupant-se segons el seu ambient. Nosaltres no podem criticar el seu comportament, ja que tancant les portes de la cultura l'únic que fem és impulsarlos a viure en un món diferent al nostre i del que no en volem saber res.

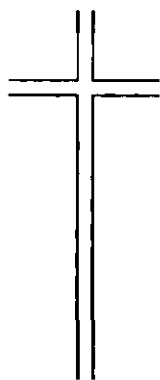
És ben cert que alguns sectors del col·lectiu gitano no volen integrar-se i s'automarginen ells mateixos. Però dia a dia aquesta mentalitat va desapareixent i senten la necessitat de viure i conviure amb d'altres persones. Els nens gitanos que es veuen refusats en els col·legis serien com els altres nens si se'ls donés

l'oportunitat de demostrar que no són ni millors ni pitjors que els altres, sinó que són iguals, sempre i quan juguin en les mateixes condicions i igualtats.

Els nens beuen en la innocència, però aquesta desapareix quan els pares intentem imposar-los unes idees que poden facilitar el que el nen creï unes imatges errònies i falses. Ells aprenen el que els ensenyem i no podem ensenyarlos a viure amb i pel racisme, sinó que hauríem d'intentar educar-los per crear una societat lliure i igualitària, sigui quin sigui el nostre color.

A.P.A.

Col·legi Públic "Macià-Companys"

Sisè Aniversari

Josep-Maria Sala i Trepà

Morí a París el dia 9 d'octubre de 1985,
a l'edat de 43 anys.

*L'esposa, mare, germans, família i amics
no l'oblidaran.*

La gota és una malaltia crònica, per això requereix un tractament i atenció mèdica continuats.

LA GOTA

En l'actualitat la gota pot ser controlada perfectament, però per poder ser-ho, és imprescindible la col·laboració del malalt. La gota és una malaltia que ja es coneix des d'èpoques molt antigues, caracteritzada per episodis recidivants d'artritis violenta associada a la presència de cristalls de monohidrat, urats monosòdics al líquid sinovial i en molts casos aparició de grans dipòsits uràtics (tofós) articulars i periarticulars, als ronyons i a certes zones subcutànies.

Històricament el primer gotós que es coneix és Hieron, tirà de Siracusa, des de l'any 478 al 467 a. de C. És indubtable que la gota va néixer a Sicília, potser per les circumstàncies especials que hi havia a aquesta illa: segurament la conjunció d'un gran benestar material amb la disminució de l'amor a l'exercici físic. Al contrari, a Grècia, on es feia més esport i la vida era més austera, la seva freqüència no era tan elevada.

L'urat monosòdic que és el causant de la gota a l'home, és el producte final de la degradació de les purines (substàncies químiques) i excretat a l'exterior pel ronyó i una mínima part de l'aparell digestiu.

Es denomina hiperuricèmia a l'augment de la concentració d'urats a la sang, que és la característica de la gota. S'accepta com a norma general d'hiperuricèmia les xifres superiors a 70-78 mg./l. segons la tècnica. La hiperuricèmia implica dins l'aspecte epidemiològic un risc de gota o litiasis úrica.

Freqüència: És més freqüent a l'home que a la dona. Apareix entre els 30 i els 50 anys, rarament abans dels 25 o després

dels 60. És molt poc freqüent al nen. Pel que fa a la raça, no existeixen diferències. És més freqüent als països rics que als pobres.

Només 1 de cada 5 hiperuricèmics pateix gota.

Clínica: De vegades pot aparèixer un atac agut de gota sense cap causa aparent, en plena salut, però generalment existeixen factors desencadenants, els més comuns són: traumatismes importants o bé petits traumatismes però repetits.

- Alimenticis, per excés d'alcohol, dejuni o règims dietètics molt restrictius en calories o bé algunes dietes concretes com les vísceres d'animals, aliments greixosos, molt rics en àcid oxàlic (espinacs, tomàquets, pèsols, cacau i derivats, etc.).

- Alguns estats d'ansietat, inquietud, cansament físic o mental.

- Alguns medicaments.

No sempre, però moltes vegades trobem símptomes previs d'atac agut com: ansietat, cansament, mal de cap, dolor localitzat a la zona on es produirà l'atac. La zona de més freqüent localització és al dit gros del peu (podagra), però no sempre que faci mal aquest dit ha de ser necessàriament un accés agut

de gota. Generalment el començament és un dolor brusc i generalment nocturn, posteriorment apareix inflamació no només de l'articulació afectada sinó que pot afectar la zona que l'envolta. El color és un vermell intens, malestar general i de vegades febre.

La crisi dura de 5 a 14 dies, per posteriorment anar cedint poc a poc començant pel dolor.

Diem Tofós als acúmuls d'urat monosòdic, aquests acúmuls són més freqüents als cartillags articulars (orelles, dits, colzes, genolls, etc.) que poden ulcerar-se i sortir un líquid blanquinós i espès.

L'excés d'àcid úric també pot afectar els ronyons i vies urinàries, on s'originaran els càlculs d'àcid úric i consegüentment els còlics nefrítics i a llarg termini pot donar insuficiència renal.

Tanmateix pot donar símptomes cardiovasculars.

Tractament

De l'atac agut: Colicina, el problema és que pot donar diarrea.

Antiinflamatoris no esteroïdes.

De la hiperuricèmia: Règim alimentari amb restricció fonamentalment de les vísceres d'animals, extractes de carn i peixos blaus i amb moderació la caça, derivats del porc, marisc i alcohol.

Evitar la vida sedentària.

Meditació per a disminuir l'àcid úric a la sang. S'han de prendre de manera continuada.

Jesús-Ramon Giménez Sanz

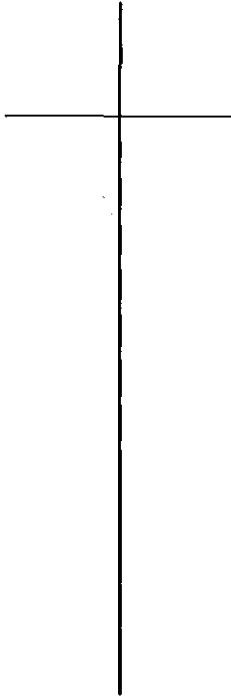
Metge

ALS SUBSCRIPTORS DE SIÓ

A principis d'any vam demanar que ens féssiu arribar el banc i número de compte al qual voleu us sigui carregat el rebut. Han estat nombrosos els que han correspost la nostra petició, malgrat tot en resta un bon nombre per recollir; a tots aquests els agrairíem que ens els féssin arribar el més aviat possible per tal d'informatitzar totalment el cobrament de la nostra revista.

El Sr. Pere Mora, a l'oficina de l'Ajuntament, prendrà nota d'aquestes dades o, si voleu, qualsevol membre de la redacció. També trucant als telèfons 39 00 57 i 39 00 96.

Gràcies

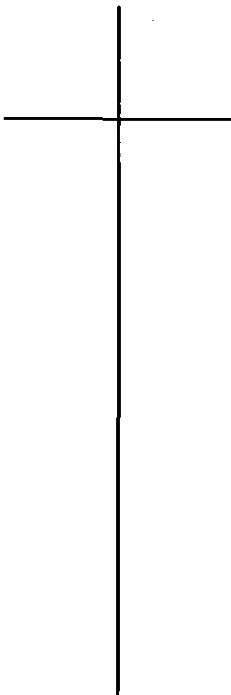
JOSEP BARNOLA i VILA

Fill d'Agramunt

ha mort a París, a l'edat de 84 anys,
el dia 12 de setembre de 1991.

Els qui l'han estimat no l'oblidaran.

Agramunt, setembre 1991

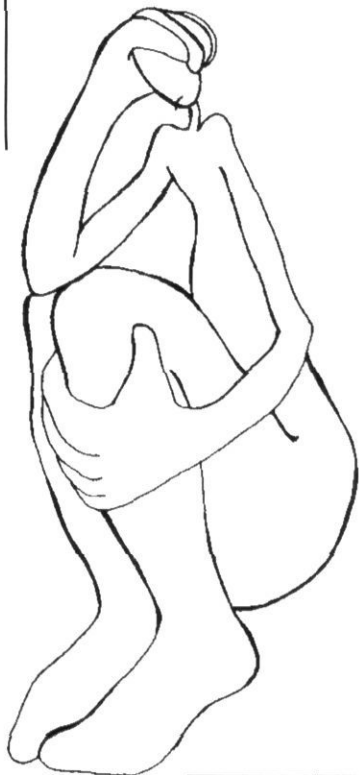
*Cinquè Aniversari
de la mort de*

Josep-Maria Giménez i Badia

Els qui l'han estimat no l'oblidaran.

Agramunt, setembre de 1991

Des de les golfes del Farreny

"Goigs i ferides de l'ànima"

A vegades en la vida
gaudim de la calma,
de la fresca de la matinada,
en sortir el sol.
Tot llegint una novel·la,
una poesia, oïm música o,
el cant dels pardals o,
veient-los volar.
I disfrutem molt,
som molt feliços,
estem molt contents,
ens ho passem molt bé i,
estem satisfets
de nosaltres mateixos.
De sobte, ens adonem que
ignorem el veí i,
no diguem els sers més
llunyans, amb les seves
guerres i els seus
infinits problemes.

Passem de tot a vegades.
Ni cor ni pensament
senten el més mínim
pel proïsmes.
Per la mare que ha perdut
el seu fill, el marit
l'esposa, el fill
la mare, la noia el seu nuvi.
Som conscients llavors
del nostre egoisme,
de la incapacitat que tenim
per estimar conseqüentment
a altri i, veiem la nostra
petitesa.
I llavors les llàgrimes
cauen dels nostres ulls i estimem.
Tant les penes com les alegries,
les nostres i les dels altres.
I, estimem la vida llavors.

Agramunt, setembre de 1991

*T'agradaria ésser protagonista
d'un programa de ràdio?*

Vine, apunta't a l'equip de
RÀDIO SIÓ

i viu tota l'emoció de la radiodifusió.

ENS CAL LA TEVA COL-LABORACIÓ

Plaça Mercadal, 7 - Tel. 390421

Es lloga local de 4 plantes

de 375 m² cada una,
total o parcialment,
situat entre els carrers Marià Jolonch
i Plaça de la Muralla.

Interessats trucar al telèfon 39 02 00

CLASSES D'ANGLÈS

(Grups reduïts)

per grans i petits des de 6 anys.

Plaça del Pou, 22 - 1 B
Tel. 39 08 86

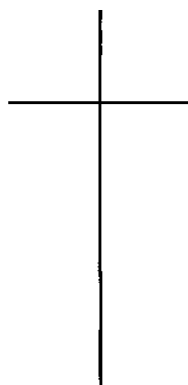
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
T.V. - VIDEO
PARKING PRIVAT
SALÓ CONVENCIONS
SALÓ BANQUETS
SERVEI BAR-RESTAURANT

HOTEL BONCOMPTE ★★

Plaça Sant Cristòfol, 1
Tels. 46 10 02 - 46 10 03
Fax 46 10 04

PONTS
(Lleida)

Primer Aniversari

En Fernando Ros i Lluelles

*Mare, germans, tieta i nebots us demanen
un record i una pregària
en memòria seva.*

Octubre 1991

Gent, fets, coses...

Primavera sense Lluna

Segons diu el senyor Josep M. Espinàs en un dels seus darrers articles que publica al diari Avui, hi ha un projecte d'un matemàtic nord-americà per a destruir la Lluna. Un projecte que, com molt bé s'apressura a dir ell, si hagués estat publicat el dia dels Innocents ben segur que molts lectors ho hauríem trobat com una facècia força original.

La primera reacció que el lector experimenta en llegir una informació d'aquest tipus es basa en buscar un motiu per destruir la Lluna, la nostra Lluna de sempre!!, perquè, normalment, quan destruïm alguna cosa és perquè ens sobra, ens fa mal, no la necessitem o no la volem veure mai més. El fet de destruir pel simple plaer de fer-ho sembla que no tingui sentit, i encara molt menys si es tracta del satèl·lit que ens ha acompanyat al llarg de segles i segles sense defallir.

Però, vet aquí que la idea del científic es veu que no seria pas la del goig de la destrossa, sinó la d'intentar que al nostre planeta s'hi produïssin unes millores molt significatives, afavorides per un seguit de canvis importants, un dels quals fóra el canvi radical de clima, posat que, segons els entesos, tot l'any seria primavera. En aquest punt, Josep M. Espinàs deixa ben clar que votaria en contra de l'esmentat projecte. I per la meua part, jo també m'afegeixo al grup de possibles opositors que indubtablement sorgirien.

La idea de la destrucció de la Lluna sembla ser realitzable, i si es duigués a terme es veu que l'eix de rotació de la Terra, en deixar de rebre la influència lunar, perdria la posició actual d'inclinació i adoptaria la vertical, cosa que donaria lloc a una eterna primavera que, probablement, tindria uns efectes desastrosos sobre la vida, tant animal com vegetal, que avui s'hi desenvolupa.

Aquest món no està fet perquè hi regeixi la vida una sola estació, encara que sigui la més bonica i la més somiada de moltes; a aquest món li cal l'engranatge de les altres tres estacions per formar el conjunt amb el qual s'aconsegueix un cicle complet en l'evolució del regne vegetal i en diverses facetes de la vida animal. En definitiva, quatre estacions que es complementen l'una amb l'altra tot anant fent i desfent el cercle imaginari d'aquest camí que acaba cada any. Sense totes quatre, o més ben dit només amb la primavera, la vida actual sembla ser que es veuria condemnada a desaparèixer, encara que també és possible que una vida d'una altra mena s'hi pogués adaptar perfectament.

I, com diu el senyor Espinàs, l'eterna primavera ens privaria de moltes felicitats d'aquest món, i la monotonia seria un mal molt difícil de pair.

A. PONSA

Demografia

(Mes de setembre de 1991)

NAIXEMENTS:

Josep-Maria Cases i Caballer	dia 27 d'agost
Anna Ampurdanés i Guardia	dia 5
Marta Balagué i Solé	dia 20
Natàlia Santesmases i Torres	dia 21
Adrià Vidal i Pleguezuelos	dia 24
Gemma Querol i Tarragona	dia 25
Laia Balagueró i Florensa	dia 27

MATRIMONIS:

Pere Viles i Altisent i	
Rosina Zurita i Alcalà	dia 7
Albert Cabañas i Galan i	
Rosa-Maria Morales i Carbelo	dia 7
Xavier Tomàs i Jiménez i	
Judit Junyent i González	dia 14
Jaume Sales i Bals i	
Isabel Pérez i Capdevila	dia 14
Joan Binefa i Mestres i	
Maria-Teresa Armengol i Junyent	dia 21
Josep Garrido i Boza i	
Dolors Pérez i Gómez	dia 28

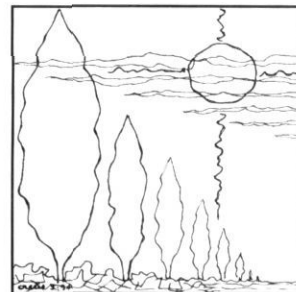
DEFUNCIONS

Joan Carrion i Fernández	76 anys dia 1
Carles López i Álvarez	64 anys dia 4
Leandre Serentill i Serentill	76 anys dia 5
Francesca López i Patón	86 anys dia 5
Acisclo Anton i Blanco	69 anys dia 15
Ramona Penella i Bonet	83 anys dia 17
Rosend Caro i Guerri	68 anys dia 18
Teresa Teixidó i Novell	92 anys dia 19

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE SETEMBRE

Dia 5	2,0 l./m ²
Dia 6	20,0 l./m ²
Dia 7	5,0 l./m ²
Dia 10	16,0 l./m ²
Dia 11	11,8 l./m ²
Dia 12	5,0 l./m ²
Dia 24	0,4 l./m ²
Dia 25	13,6 l./m ²
Dia 28	4,0 l./m ²
Dia 30	6,3 l./m ²
TOTAL	84,1 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE SETEMBRE

Màxima del mes	31°, dies 4, 5, 9 i 18
Mínima del mes	8°, dia 30
Oscil·lació extrema mensual	23
Mitja de les màximes	27'233
Mitja de les mínimes	16'033
Mitja de les mitjanes	21'633
Mitja mensual a les 8 h.	17'366

L'Observador: Deudat Pont

amenitats

NUMEROGRAMA

Col·loqueu en les caselles en blanc, les xifres necessàries perquè, fent les operacions que indiquen els signes, obtingueu els resultats que figuren en el quadre. (Pot admetre més d'una solució correcta).

3	+		:		=6
x	●	+	●	x	●
	-		x		=9
-	●	-	●	+	●
	+		-		=8
=8	●	=7	●	=9	●

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del Rei als escacs, trobareu un refrany català.

El	na	més	ral,
per	jo	tu	que
ve	na	al	s'in
al	mal.	cli	bé

Solució al
NUMEROGRAMA:

●	6	●	7	●	8
8	+	4	-	7	4
●	+	●	-	●	5
6	+	2	-	5	4
●	x	●	+	●	x
8	+	6	-	7	4

Solució, per P.R.:

P	A	D	G	J	N	R	O	B	E	A	N	I	V	A	G	C	F
T	E	V	A	E	H	E	L	H	L	O	S	U	V	V	I	M	P
D	I	S	L	O	R	L	L	X	B	F	O	J	E	Z	C	G	T
M	S	X	C	T	Z	S	A	N	U	A	B	N	U	P	V	B	A
C	H	S	D	A	R	L	B	I	R	E	T	F	S	G	I	N	N
J	O	N	L	U	D	L	A	M	P	D	R	R	D	S	U	A	R
T	B	I	V	L	X	O	R	Z	E	C	O	D	E	F	H	J	E
G	L	D	I	A	M	B	R	S	N	R	P	O	P	P	S	T	B
U	Z	N	V	S	A	A	E	S	B	E	S	C	O	X	I	D	L
I	F	E	G	E	H	R	J	I	D	J	O	S	N	G	L	P	L
T	M	R	I	B	E	R	A	N	T	E	U	C	E	V	P	A	A
N	R	A	X	E	B	O	D	C	F	I	L	R	N	A	D	G	V
A	E	M	H	D	J	S	A	L	O	S	F	E	T	M	P	T	A
G	N	R	U	S	Z	A	D	V	E	X	B	O	S	X	F	H	C
R	C	G	J	U	L	R	I	M	I	N	R	P	S	C	O	T	V
E	V	A	D	E	X	B	E	E	Z	R	C	F	L	O	A	G	J
B	H	M	T	V	I	N	P	U	A	X	A	P	V	Z	R	L	S
R	O	M	C	R	E	M	A	T	B	E	G	I	C	F	H	D	A

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de catorze Grups d'Havaneres que hi ha

L'ACUDIT D'EN CREUS

Solució al Pas al Rei, per P.R.:

El jove per natural, més que al bé, s'inclina al mal.

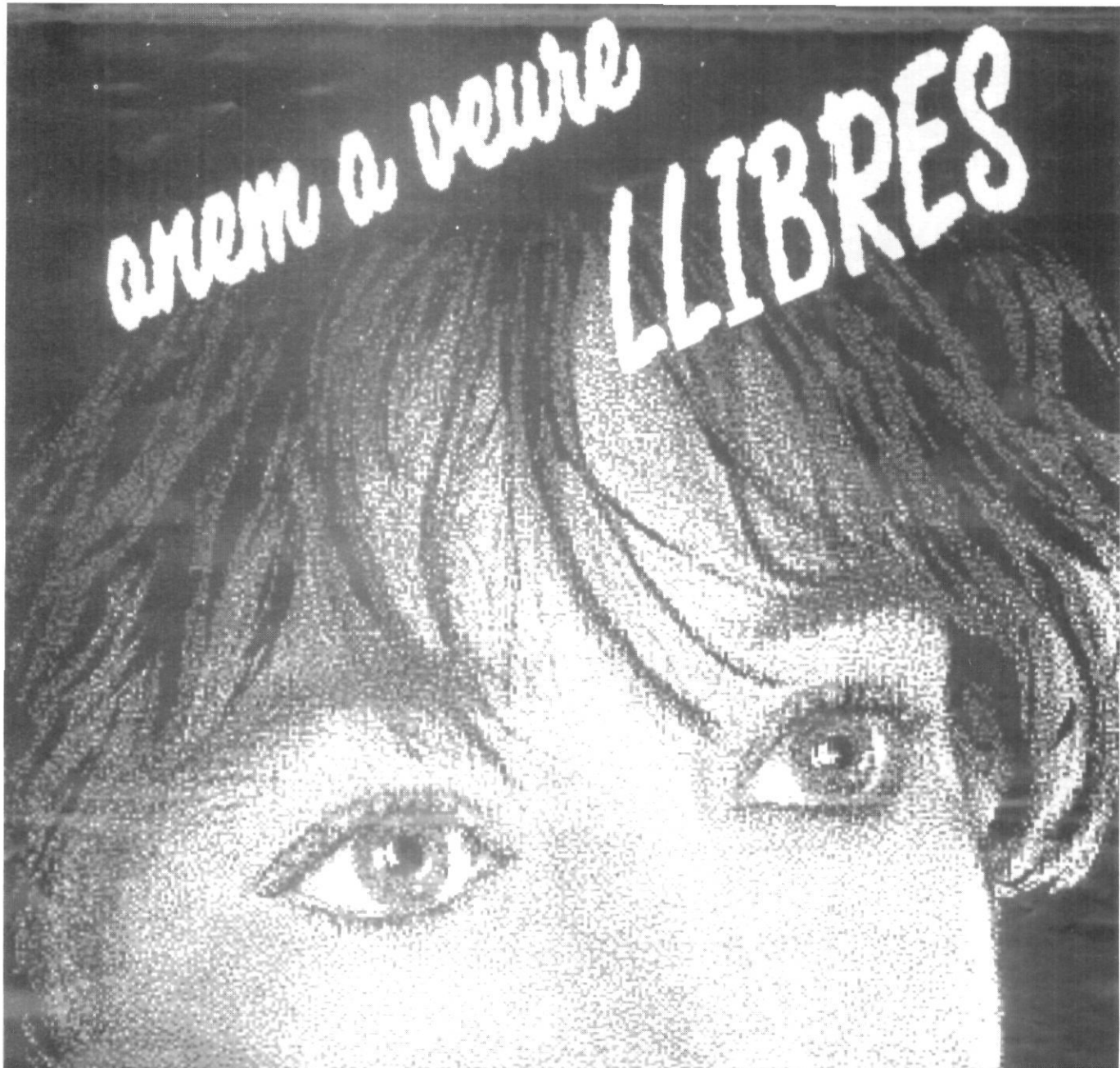
Pel Broc Gros

La caLa i SeRa.

anem a veure
LLIBRES

EXPOSICIÓ DE LLIBRES EDITATS EN CATALÀ

DEL 28 DE SETEMBRE AL 3 DE NOVEMBRE

MUSEU COMARCAL C. Major, 11 – TÀRREGA

HORARI: FEINERS i FESTIUS
Matí: d'11 h. a 1 h.
Tarda: de 4 h. a 8 h.

ELS GRUPS PODEN CONCERTAR
HORARI PER A LA VISITA

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

AJUNTAMENT DE TÀRREGA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Esports

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

El Patronat Municipal d'Esports ha iniciat les activitats d'educació física en l'àmbit escolar, les quals en la seva majoria es porten a terme en el Pavelló Polisportiu Municipal, on la quitxalla pot gaudir de les excel·lents instal·lacions i al mateix temps de rebre l'educació física es rep la cívico-social.

FINAL LLIGA CATALANA D'HANDBOL

El dia 3 d'octubre Agramunt va viure un gran esdeveniment en ésser el nou Pavelló Polisportiu, la seu de la Final de la Lliga Catalana d'Handbol, que varen disputar el F.C. Barcelona (Campion d'Europa) i el B.M. Granollers (Divisió d'Honor).

F.C. BARCELONA: 23 (11+12) Rico, Grau (1), Masip (3), Paré (1), Urdangarin (5), Serrano (3), Barbeito (2) –set inicial– Vukovic (4), Vujovic (4, 1p), Rubiño i Barrufet.

B.M. GRANOLLERS: 19 (9+10) Núñez, Gutiérrez (2), Fernández, Tjumenzev (4), Atavin (6, 3p), Etxaburu (3), Viaña –set inicial– Pérez, Pradas (1), Franch (3), Sabaté, Iglesias, Junqueras i Garcia.

ARBITRES: Huelín i Iniesta, correctes.

J. Bertran

El C.F. Barcelona després del triomf.

Incidències: Pavelló Polisportiu d'Agramunt, ple de gom a gom, uns 1.700 espectadors, abans de l'inici de l'encontre joves d'Agramunt varen lliurar obsequis (torrons i xocolata a la pedra), als jugadors d'ambdós equips.

Partit molt emocionant i dels que fan afició, en el qual el F.C. Barcelona va dominar en el marcador durant tot l'encontre, però en cap moment va po-

der sentenciar definitivament el partit, fins a manca de tres minuts pel final; cal destacar l'excel·lent actuació del porter internacional L. Rico i del sistema defensiu del Barcelona, el qual li va donar la victòria final, en atac el Barcelona cal destacar la seva primera línia amb un fenomenal Urdangarin, ben acompanyat per V. Vujovic.

Pel que fa al B.M. Granollers, caldria destacar l'actuació dels seus estrangers Atavin amb sis gols i Tjumencev amb quatre i gran director del joc del Granollers, també va tenir una lluitada actuació el porter Núñez.

Els dos equips varen demostrar estar en un bon moment de forma física i de joc, disputant l'encontre amb molt d'interès i afany de victòria.

Amb aquest és el novè títol que aconsegueix el Barcelona de la Lliga Catalana, per dos del B.M. Granollers.

Varen lliurar els trofeus el Director General de l'Esport Sr. Josep Lluís Vilaseca, el President de la Federació Catalana d'Handbol Sr. Josep-Maria Mesalles, l'Alcalde d'Agramunt Sr. Josep Huguet i Herbera i el Regidor d'Esports Sr. Jaume Jovell.

Durant el temps de descans es va fer la presentació del MINI-HANDBOL, mitjançant jugadors locals i de Lleida, i al final de l'encontre el President de la

J. Bertran

Barcelona i Granollers s'enfrontaren a Agramunt.

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04	
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12	Tel. 39 07 09	
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70	
Bar BLANC i NEGRE		
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02	
Motos BOVET		
Carrer Institut	Tel. 39 09 99	
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38	
BANC CENTRAL		
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93	
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32	
Ferreteria ESCOLÀ		
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65	
Mobles ESCOLÀ		
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85	
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	Seu d'Urgell
Sabateria HUGUET		
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63	
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37	
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça Pou, 1	Tel. 39 00 30	
Sastreria-Confeccions NOGUERA		
Sió, 8	Tel. 39 02 14	
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22	
Relotgeria, Joieria i Armeria JOSEP PLA		
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06	
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14	
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33	
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86	
Torres CA L'ESPARTER		
Sió, 35	Tel. 39 08 39	
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31	
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38	
Queviures R. SERA		
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85	

APRENGUI MECANOGRAFIA EN 28 HORES

MÈTODES AUDIOVISUALS

a

AMB PANEL

ELECTRÒNIC

meca·rapid

GARANTITZEM:

- 200 pulsacions/ minut.
- Cursos de velocitat fins 350 pulsacions/minut.
- Escriptura amb tots els dits sense mirar al teclat.
- Cursos de velocitat en Català.

Tots els dilluns comencen cursos

VTÈ. ESCULL EL DIA I L'HORA
QUE DESITJA COMENÇAR EL CURS.

HORARI CONTINUAT DE 10 MATÍ A 10 NIT

New School II S.L.

Carme, 31 - 1er.

Tel. (973) 31 11 43

25300 TARREGA (Lleida)

Presentació de l'equip cadet femení.

Federació Catalana i els Directors Tècnics, varen lliurar la normativa i vídeos d'aquest interessant joc.

Aquest encontre que va ésser transmès pel C33 de TV3, ha estat un gran èxit esportiu i tots els agramuntins han pogut tenir l'oportunitat de presenciar en directe tot un Campió d'Europa, al mateix temps que econòmic, ja que els ingressos obtinguts superen amb escreix les despeses de l'organització de dita Final de la Lliga Catalana d'Handbol.

Jordi Martí

CLUB FUTBOL-SALA AGRAMUNT

Per aquesta temporada l'equip local de Futbol-Sala s'ha reforçat considerablement i opta a l'ascens de categoria, la plantilla resta formada pels jugadors següents:

Porters: Joan Serra i Joan M. Serrano.

Jugadors de camp: Antoni Fernández, Roman Serra, Jordi Figuera, Joan E. Rodríguez, Francesc Sàiz, Ramon Viladevait, Pere Palomino, Miquel A. De la Vega i Francesc Sangrà.

Entrenador: Emili Gil.

Delegats: Damià Miró i Miquel Garcia.

Joan E. Rodríguez

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

S'ha iniciat la Competició dels diferents equips del Club Handbol Agramunt, amb els resultats següents:

Sènior Masculí

H. Alcarràs 13 – C.H. Agramunt 19

Golejadors: Màrius 8, Roman 4, Escolà 3, Samuel 1, Gerard 1, Torres 1 i Sùria 1.
CENG Artesa 21 – BM. Agramunt 14

Golejadors: Narcís 4, Camats 2, Fernández 2, Toni 2, David 2, Sergi 1 i Balasch 1.

Sènior Femení 2a. Catalana

C.H. Agramunt – H. Flix

El H. Flix no es va presentar a disputar el primer encontre de la lliga de 2a. Catalana, i la Federació Catalana obrirà l'expedient sancionador corresponent.

Cadet Masculí

H. Alcarràs 24 – C.H. Agramunt 21

Cal destacar l'excel·lent actuació dels jugadors Marc Buireu i Toni Invernón, en un partit molt igualat.

L'equip del C.H. Agramunt (Sènior Masculí) en aquesta primera fase territorial de la 2a. Catalana d'handbol, va sumar dos punts en el sempre difícil camp de l'Alcarràs que s'ha reforçat considerablement per optar a una de les dues places per les quals l'Agramunt és un dels màxims favorits.

L'equip del BM. Agramunt (Sènior Masculí), després d'un primer temps igualat en Artesa de Segre, en la continuació no va saber mantenir el nivell i va acabar cedint la victòria, val a dir que aquest equip falta conjuntar-lo i que agafi el ritme de competició.

L'equip Cadet va disputar un gran encontre enfront l'Alcarràs, i encara que no va poder guanyar sí que val a dir que l'Alcarràs compta en l'actualitat amb un dels millors cadets de la província ja que té 4 jugadors a la selecció catalana i dos a l'estatal.

L'equip Femení si no hi ha novetats d'última hora haurà sumat els dos primers punts, sense baixar de l'autocar, atesa la no presentació del H. Flix.

Jordi Martí

FUTBOL

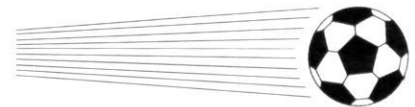
Campionat Tercera Regional

Tot semblava indicar que enguany no tindriem futbol a la nostra vila. En una reunió celebrada el dia 4 d'agost, es va plantejar una possible col·laboració amb la U.E. Tàrrega; els poquíssims socis assistents a la reunió van refusar aquesta possibilitat al·legant que l'Agramunt havia d'ésser un equip totalment independent de qualsevol altre equip. A partir d'aquí la directiva de la temporada anterior va presentar la dimissió, la qual cosa motivà que els jugadors es busquessin equip per aquesta temporada pensant que no hi hauria futbol a Agramunt.

Va ser molt a darrera hora (pocs dies abans de començar el campionat) quan es va saber que uns quants aficionats, encapçalats per Jaume Vidal i Joan Creus, van decidir de formar un equip i participar al Campionat, ja que creuen que és un llàstima que es perdi el futbol en una vila amb gairebé 5.000 habitants.

No cal dir que les dificultats han estat i són encara enormes tant en l'aspecte esportiu com econòmic. S'està buscant encara jugadors (militars sobretot) per intentar forjar un equip amb certa qualitat. En l'aspecte econòmic hi ha emparaulades les col·laboracions d'algunes empreses, si bé encara no s'han fet efectives; quant als socis són poquíssims els apuntats fins ara.

Amb tot aquest enrenou i les dificultats esmentades, els resultats han estat fins ara molt pobres, amb tan sols dos empats dels cinc partits jugats, amb 10 gols en contra i només 2 a favor. Cal esmentar que enguany els primers equips classificats jugaran la promoció d'ascens, mentre que els altres jugaran el trofeu "Pacheco".

Resultats:

15 setembre:

AGRAMUNT - VILANOVA AGUDA 1-1

22 setembre:

VILANOVA SEGRIÀ - AGRAMUNT 1-0

29 setembre:

AGRAMUNT - BUTSÈNIT 1-1

6 octubre:

TORÀ - AGRAMUNT 4-0

13 octubre:

AGRAMUNT - MAGRANERS 0-3

J. R.

L'Ajuntament informa

PLE MUNICIPAL DEL MES DE SETEMBRE

MOCIÓ CONJUNTA

Els Srs./Sra. Regidors dels GRUPS MUNICIPALS **CONVERGÈNCIA I UNIÓ (CiU), ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (ERC) I PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC)**, representats al Consistori Agramuntí, presenten conjuntament la següent proposta de MOCIÓ, pel seu debat i votació en el Ple Ordinari que ha de celebrar-se el proper dia 26 de setembre de 1991. Manifesten la seva adhesió a la present, a títol individual, els Regidors del grup Municipal **POPULAR**, Sr. Jordi Bertran i París i Sr. Jaume Fitó i Ribalta.

En concordança amb l'acord d'autodeterminació de Catalunya adoptat pel Consistori Agramuntí, el Ple de l'Ajuntament,

A C O R D A

Reivindiquem per a Catalunya el desplegament del dret a l'autodeterminació per a què, exercint aquest dret, sigui possible, si aquesta és la voluntat del seu poble, assolir la plena independència política, sigui reconeguda i respectada i formi part integrant de ple dret en la comunitat internacional dels Estats sobirans, lliures i democràtics.

En aquest marc de desplegament del dret a l'autodeterminació dels pobles democràtics i de recuperació de les llibertats nacionals, l'Ajuntament d'Agramunt recolzarà quantes accions es portin a terme, de manera pacífica i constructiva, per reivindicar el dret de Catalunya a la plenitud d'autogovern i que pugui ocupar en la nova realitat de l'Europa dels Pobles el lloc que li pertoca com a nació, per la seva personalitat diferenciada, la seva cultura, llengua i història.

CANVI FESTA MAJOR

La Festa Major d'Agramunt, té actualment com a marc de referència per a la seva celebració el segon diumenge del mes de setembre. (Es fa constar com a dada de referència el diumenge posterior a la celebració de la Mare de Déu, 8 de setembre). Aquesta gran festa nostra, d'un temps ençà, és coincident amb la celebració a la veïna ciutat de Tàrraga de la ja tradicional i popular "Fira del Teatre" que arrossega, indefectiblement, gran afluència de visitants de rodalies i contrades més allunyades i aquest fet repercuteix d'una manera especial en la celebració a casa nostra.

Les mesures per a pal·liar aquest puntual èxode de convilatans, atrets els atractius de les celebracions a la veïna ciutat, i ensems provocar una afluència vers la nostra festa, no han donat cap resultat positiu i, cal dir-ho així, ha ocasionat un considerable volum de despesa a l'erari municipal difícilment suportable. Els espectacles i atraccions que han configurat part dels programes de Festes Majors d'anys anteriors no han estat el suficient reclam per a la

nostra ciutadania ni pels veïns de poblacions de les rodalies. El cost ha estat massa considerable per l'acollida que han tingut i la competència que podria presumir-se inicialment en l'oferta lúdica ha resultat gairebé nul·la.

No tot, però, ha de centrar-se en les motivacions de caire econòmic, que tenen la seva importància, lògicament. Si s'ha de celebrar la gran festa a casa nostra i una bona part de la ciutadania defuig els actes cercant altres atractius o ofertes lúdiques que aquelles que els pot oferir Agramunt, s'ha de considerar, seriosament, un plantejament diferent de la nostra festa major, i una de les possibilitats més adients és la modificació de les dates de celebració de la festa evitant la coincidència amb aquelles celebracions amb les quals la competència per captar una afluència significativa és clarament desfavorable amb un cost molt elevat.

L'edició d'enguany no ha coincidit amb la celebració de la Fira del Teatre de Tàrraga i, realment, l'èxit de participació en tots els actes programats, llevat de fets puntuals, ha superat, amb escreix, les previsions inicials. Econòmicament la Festa Major ha significat, també, un control de la despesa inicialment prevista concordant amb les possibilitats que originàriament s'assumiren via pressupostos.

S'ha de considerar aquesta realitat com a significativa i en conseqüència, plantejar a la població la proposta de modificar les dates de celebració de la festa major, proposta que ha estat presentada per la Regidoria de Joventut i Festes de l'Ajuntament fent-se ressò de les aspiracions d'un ampli sector de la població en aquest sentit, i que ha estat informada favorablement per la Comissió Municipal de Govern en sessió celebrada el dia 17 de setembre d'enguany.

Per tant, atès quan s'ha exposat, i a proposta de la Regidoria de Joventut i Festes, el Ple de l'Ajuntament d'Agramunt l'adopció de la següent proposta d'Acord:

Modificar la referència de les dates de celebració de la Festa Major d'Agramunt, traslladant-la del segon diumenge de setembre al primer diumenge de setembre, segons les disposicions següents:

—La Festa Major d'Agramunt coincidirà amb el primer diumenge del mes de setembre, (diumenge anterior al de la Mare de Déu —8 de setembre—) llevat dels anys en què aquell coincideixi amb el dia 1, en quin cas se celebrarà el tercer diumenge.

—Per a 1992 s'estableix com a Festes Locals, els dies 4 i 7 de setembre.

LLICÈNCIES D'OBRES

Jesús Solé i Gibal, per pintar la façana de la casa. Ntra. Sra. dels Socors.

Miquel Torra i Huguet, per un gual permanent. Av. de Marià Jolonch.

Jaume Cortadelles i Cercós, tancat provisional d'una parcel·la. Pd. Fontanilles.

Comunitat de Veïns Avgda. dels Esports, per connexió d'aigua. Avgda. dels Esports.

Rosalia Ginestà i Perearnau, per fer un paviment. Plaça del Pare Gras.

Àngels Sans i Ribera, per connexió d'aigua. Ntra. Sra. dels Socors.

Pere Riera i Montaña, per reformar el terrat de la casa. C. de l'Aspi.

Francesc Núñez i Machio, per fer un cobert. Agregat de la Donzell.

Antoni Zambrano i Zambrano, per pintar la façana del taller. C. dels Teixidors.

Joan-Ramon Campos i Conejo, per canviar bigues i fer paret. C. de Sant Joan.

Domènec Gómez i Gil, per connexió d'aigua. Polígon Industrial.

INSTAL·LACIÓ DE FIRETES

Horacio Dosantos i Guillermino, caseta de Tir.

Enric Soriano i Borrell, Mini-Autos Olean i Llits Elàstics.

Josep Martínez i Colomé, per instal·lació d'un Guli-Guli.

NÍNIXOLS CEMENTIRI

Germans Vilarasau, nínxol núm. 8 de la Galeria Ntra. Sra. de Montserrat.

Francesc Vilapriñó i Boncompte, nínxol núm. 9 de la Galeria Ntra Sra. de Montserrat.

Margarida Viciano i Ros, nínxols núm. 10 i 11 de la Galeria Ntra. Sra. de Montserrat.

Joan Carrion i Arredondo, nínxol núm. 12 de la Galeria Ntra. Sra. de Montserrat.

FACTURES APROVADES

Pessetes

Canon, ampliació garantia Fax-250	22.400
KIMI-RED, material servei aigua	20.160
Telefònica, quotes setembre	116.502
Canon, manteniment	4.266
SITASA, material serv. aigua	22.680
E.S.A. combustible vehicles	32.512
Com. Pegano, material	17.024
E.S.A. combustible vehicles	22.960
La Estrella, asseg. concert Rock	70.350
Plus-Ultra, asseg. incend.	5.973
La Catalana, asseg. resp. civil.	11.500
Winterthur, asseg. respons. civil	183.000
Sanitat, llibre cloracions	675
T.S. Social, asseg. socials juny	440.310
T.S. Social, asseg. soc. juliol	476.847

GRUP MUNICIPAL SOCIALISTA

UNA BASSA D'OLI

Nosaltres som agramuntins i companys vostres, que en les passades municipals ens vàrem presentar sota les sigles P.S.C.

Volem públicament donar les gràcies a tots els que ens van demostrar la seva confiança mitjançant el seu vot, així com els molts simpatitzants que no s'hi van atrevir. El nostre propòsit és, a partir d'aquestes ratlles, informar-vos de tot el que passi en l'entorn municipal vist des del nostre punt de vista. El que pretenem amb els nostres comentaris és assabentar-vos de com som i del que fem. Les reflexions que farem no seran sistemàticament crítiques, àcides, ni destructives, sinó tot el contrari, seran o revertiran en benefici de tots i en defensa de la Comunitat.

El resultat de les urnes és obvi així com la composició del nostre equip de govern; però voldríem fer la següent reflexió: els set components els van decidir 1.450 vots, mentre que 1.050 no els varen votar, per tant la diferència no és tanta i si hi afegim les abstencions dona molt a reflexionar tant per l'equip de govern com pels lectors.

Som l'oposició amb un regidor al Consistori, però darrera seu hi segueix treballant i recolzant-lo tot un equip amb la coherència-contingut del nostre programa.

Volem felicitar des d'aquí el nostre Batlle, que segons

notícies difoses per la premsa provincial i publicat al B.O.P. del dia 26-9-91 (núm. 119), per l'aprovació de les retribucions dels nostres Diputats en la seva sessió Extraordinària del dia 6 del mateix mes (núm. 12/91) on li corresponen 255.000 ptes. amb catorze pagues, a part dietes i quilometratges.

Ens preocupa, però, que aquesta retribució comporti una obligació de dedicació exclusiva i per tant, el que realment ens preguntem és si podrà atendre els càrrecs pels quals el poble el va votar. Si la seva preferència és la Diputació, es pot comprendre el perquè a la constitució de l'equip es va designar 1er. Tinent Alcalde al tercer de la seva llista.

Canviant de tema, volem analitzar l'últim ple, on es va aprovar la moció de l'Autodeterminació de Catalunya, on el nostre grup va votar a favor. Segons la inquietud i el desig del nostre partit, en referència al tema del possible canvi de data de la Festa Major ens hi vam adherir i fins i tot creiem que la idea fou nostra com podeu comprovar tots fent una segona lectura del nostre programa.

El sentit del nostre encapçalament és la voluntat de tots nosaltres que realment Agramunt sigui una "bassa d'oli".

GRUP MUNICIPAL D'OPOSICIÓ SOCIALISTA

Som a Riella

ITINERARIS INTERIORS:

La Plaça Tarill

per Guillem Viladot

Què et passa, Urc, que vas coix? Li inspecciono el peu i no li veig res que cridi l'atenció. Li acarono el cap, els lloms, em deixo llepar les mans i li aguanto la mirada. L'Urc, refet, s'escapa i corre. Ja està curat. De fet, necessitava unes moixaines. Fins i tot diuen que les plantes sovint reclamen afecte. Què no necessitaran les persones? Aquesta placeta, Urc, sempre serà la plaça de cal Tarill, malgrat que l'hagin batejada amb el nom de plaça del Pare Gras i Granollers, el fundador d'una orde de religioses a Granada. La feina del fundador o de la fundadora de convents i ordes sempre m'ha semblat una manera de fugir de la norma. Aquesta placeta, Urc, aviat aconseguirà un gest nou: serà quan s'hi instal·li la Casa de la Poesia Visual. Aquest indret és el cor del poble, potser un dels indrets més antics i prestigiosos. La poesia hi farà cap per dret propi. La poesia, Urc, ha estat una matèria de molta atenció. Què deu ser la poesia? Uns mots que ens trasbalsen molt endins? Una veu que, inesperadament, ens estructura el sentiment de forma universal? Un discurs amb el qual ens identifiquem des d'uns nivells de lucidesa i, per tant, de coneixement? Al veí que ha donat nom a la plaça, d'infant li van preguntar que "és la pàtria". I ell va contestar: "la meva mare". Des d'aleshores, als col·legis, la pàtria era la mare del Tarill. L'Urc torna a anar coix. Un cop més li observo la pota i tampoc hi trobo res. Li dic que no es mogui del meu costat mentre amb la mà li amoixo el cap. S'hi queda. Li dic: qui llegeix poesia avui, Urc? A mi em sembla que hem passat del fet de llegir al fet de viure. La vida, Urc, és plena de poesia: només cal deixar-nos seduir pel gest entranyable de les coses: les veus, les mirades, els perfums, el moviment... No creus que ara mateix, en aquesta placeta s'hi respira molta poesia? Les pedres, les cases, la nit, l'estelada... I nosaltres dos, sols, frec a frec, sense res més: amb cap

necessitat ni de coses ni de persones, despullats de dependències. Aconseguir aquesta mínima omnipotència, Urc, és un privilegi de tothom; només cal voler, deixar-se anar, com ho feien els místics de la fe cristiana o del zen. Urc, una cosa sí que es necessita sempre: la paraula, fins i tot quan només pensem, quan rumiem, quan imaginem. L'Urc se'n torna a anar. Dóna un volt, s'atura a les cantonades, ensuma la flaire de la nit. I també necessitem estar junts. A cops, però, em pregunto si de debò existeixes tu o si, de fet, només ets una referència remota de mi mateix. Ben mirat, l'univers solament som cadascú de nosaltres: tot existeix perquè nosaltres vivim. Per tant som l'única raó de vida. Una vegada, un deixeble preguntà al seu mestre zen: mestre, què és el zen? I el mestre li contestà: veus aquesta pedra? Sí? Doncs xuta-la. El deixeble es queixà del dolor. El mestre va dir: això és el zen: la realitat. Per a d'altres, la realitat és la inacció, el no fer res. Qui és més realista, Urc, un vell que no fa res o un jove que està atrafegat tot el dia? Hi ha un temps per a tot, Urc, segons el llibre sagrat. Si bé, com diu el poeta Alex Susanna, "de tant en tant, però, / un lleu estremiment de gaudi o de dolor / recorrerà l'espina / i, per uns moments, / els estranys seran també mirall nostre: fràgils, tremolaran per no res". Abandonem aquesta petita plaça i ens aturem uns instants al Corriol del Forn, just a la cruïlla amb el carrer de la Cúria. Aquest és el cor del poble, Urc. Per aquest corriol també entrarem a la Casa de la Poesia Visual. Serà un acte d'humilitat i d'instrucció en un intent d'aturar la bellesa i l'emoció en el no-temps. Pugem les escales com si ens haguéssim despullat una mica de nosaltres mateixos. L'Urc encara coixesa, fins que arriba a la vora de la meva butaca, al costat de la qual s'ajau. Mentre jo m'hi assec, per l'estudi ressona una cançó del galleg Lluís Amili Batallan titulada "Viaxeiro".